

Recursul în casație. Procedura de judecare

Revista "Dreptul", Nr. 5/2017, pag. 100

Autor: Otilia Ghenici

Nota - Compartimentul juridic - C.T.C.E. Piatra-Neamț:

Competența unică de soluționare a recursului în casație împotriva hotărârilor definitive aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Când instanța care admite, în principiu, cererea de recurs în casație, sau completul care judecă recursul în casație apreciază că se impune suspendarea executării hotărârii atacate poate lua față de condamnat una dintre obligațiile instituite la măsura controlului judiciar.

Efectele recursului în casație sunt următoarele: efectul devolutiv, care este parțial doar la persoana care a declarat această cale de atac, precum și cu privire la persoana la care se referă recursul în casație. Efectul extensiv care se referă la extinderea efectelor recursului în casație și la părțile care nu au declarat recurs, cât și cu privire la părțile care au declarat recurs după expirarea termenului prevăzut de lege. Un alt efect al recursului în casație îl constituie efectul neagravării situației în propria cale de atac, în sensul că, dacă un recurs în casație este formulat de una dintre părți nu i se poate crea o situație mai grea decât cea din hotărârea recurată.

Întrucât nu intenționăm să ne substituim interpretării date de autor asupra problemei de drept reținute spre analiză în acest articol, vă prezentăm, cu titlu exemplificativ, câteva paragrafe din acest studiu

(...) Soluționarea recursului în casație. Instanța, judecând recursul în casație fie îl respinge ca nefondat, în temeiul art. 448 alin. (1) pct. 1, fie îl admite, în temeiul art. 448 alin. (1) pct. 2 C.pr.pen.

Atunci când instanța constată că hotărârea recurată este conformă dispozițiilor legale respinge recursul în casație ca nefondat, confirmându-se autoritatea de lucru judecat a deciziei din apel. Recursul în casație nu poate fi respins ca tardiv sau inadmisibil, a recursului în casare, admisibilitatea în principiu fiind o etapă premergătoare judecării recursului în casare, care a fost parcursă, iar potrivit art. 448 C.pr.pen, soluțiile care pot fi dispuse la judecata recursului în casație sunt, exclusiv, fie de admitere, fie de respingere a căii extraordinare de atac.

Dacă în ceea ce privește soluția de respingere a recursului textul e limpede, nu același lucru se poate afirma și când e vorba de soluția de admitere a recursului în casație, textul prezentând câteva neconcordanțe.

Articolul 448 prevede în alin. (1) pct. 2 lit. a) C.pr.pen. că atunci când instanța admite recursul în casație, casând hotărârea, dispune o soluție de achitare, încetarea procesului penal ori înlăturarea greșitei aplicări a legii.

Așadar, în cazul admiterii acestei căi extraordinare de atac hotărârea recurată va fi casată, total sau parțial, în funcție de temeiurile invocate și constatate întemeiate și de faptele sau persoanele la care acestea se raportează.

Achitarea se poate dispune doar în cazul prevăzut de art. 438 alin. (1) pct. 7 C.pr.pen, când instanța de recurs în casație constată că s-a dispus condamnarea pentru o faptă neprevăzută de legea penală. Temeiul de achitare îl constituie art. 16 alin. (1) lit. b) C.pr.pen.(...)

(...) Hotărârea instanței de recurs în casație. În caz de admitere a recursului în casație, hotărârea atacată se casează în limitele prevăzute la art. 442 și art. 443 C.pr.pen., care definesc efectul devolutiv și extensiv al recursului în casație, prezentate în secțiunea a 3-a a prezentului capitol.

Art. 449 alin. (2) C.pr.pen. prevede că hotărârea poate fi desființată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ceea ce privește latura penală sau civilă, dacă aceasta nu împiedică justa soluționare a cauzei."(...)

(Textul complet al articolului se regăsește în publicația menționată mai sus)